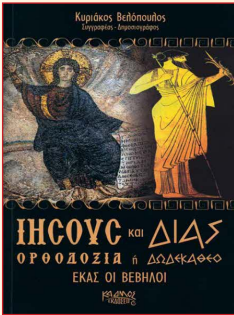

«Παρεμβαίνοντες...»

Οί Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί καλοῦνται σὲ περίσκεψη προτοῦ ψηφίσουν Μέρος Β΄.

«...Σὲ ἄλλο σημεῖο τοῦ βιβλίου γίνεται λόγος γιὰ τὸν Ἰησοῦ ὡς μνημένο “μέσῳ τῆς ἐγκατοίκησης τῆς Ὑπαρξης τοῦ Χριστοῦ μέσα του” καὶ κατωτέρω “ὁ Ἰησοῦς κατέστη θεῖος”.

Ἐδῶ ἀποδεικνύεται ἡ ἄγνοια τῶν βασικῶν ἀληθειῶν τῆς Πίστεως μας ἀπὸ τὸν συγγραφέα.

Τὸ Σύμβολο τῆς Πίστεως, πὺν ἀπαγγέλεται σὲ κάθε Θεία Λειτουργία, λέει γιὰ τὸν Κύριό μας: “Φῶς ἐκ Φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα...”, ἀναιρώντας τὴν ἀνωτέρω ἀποψη τοῦ συγγραφέα.

Σὲ ἄλλο σημεῖο γράφει: “Τὸ Θεῖον... εἶναι ἀδιάφορον... ἂν προσφωνεῖται Ζεὺς, Ἀπόλλων ἢ Ἰησοῦς Χριστὸς ἢ ὅ,τι ἄλλο”.

Ὅμως καὶ ἐδῶ ἀποδεικνύεται ἡ ἄγνοια τοῦ συγγραφέα σὲ κάτι πὺν ὄφειλε ὀπωσδήποτε νὰ γνωρίζει: “Οὐκ ἔσονταί σοι θεοὶ ἕτεροι πλὴν Ἐμοῦ”, λέγει μία ἀπὸ τὶς Δέκα Ἐντολές, ἀπαγορεύοντας ἀπολύτως τὴν λατρεία ἀλλων θεῶν γιὰ τὸν ἄνθρωπο ἐκτὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἀβραάμ, τοῦ Ἰσαὰκ καὶ τοῦ Ἰακώβ.

Ἐνα ἄλλο σημεῖο, τέλος, ἀπὸ τὰ πολλὰ, πάμπολλα πὺν ἀντίκεινται στὴν Χριστιανικὴ Ἀλήθεια, εἶναι αὐτὸ τῆς ἀναζήτησης ἀντιστοιχίας μεταξὺ τοῦ χριστιανικοῦ Πάσχα καὶ τῆς ἀνάστασης τοῦ Διονύσου.

Καὶ ἐδῶ πρέπει νὰ παρατηρήσουμε, ὅτι ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἀπόδειξη τῆς θεότητάς του, ἀσχέτως ἂν συμπίπτει μὲ τὴν ἀναγέννηση τῆς φύσης καὶ τὶς φυσιοκρατικὲς ἀντιλήψεις τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων.

• **Συμπέρασμα:** Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦταν, ἂν ὁ συγγραφέας τοῦ ἐν λόγω ἔργου συμβουλευόταν Ὀρθόδοξους θεολόγους ἀπὸ τοὺς ἀκαδημαϊκοὺς κύκλους τῆς χώρας μας, ὥστε νὰ εἶχε ἀποφύγει νὰ ἐκφράσει ἀπόψεις ἀντίθετες πρὸς τὴ Χριστιανικὴ Πίστη καὶ ἐπιβλαβεῖς γιὰ τὸ Χριστιανικὸ Πλήρωμα».

(Τέλος)

Ὁ Ἐρανιστῆς

† ὁ Μητροπολίτης Κυπριανὸς

14.7.2019 ἐκ. ἡμ.,

† Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀκύλα